

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1814/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.636.895/2024/5-II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A gazdasági társaság indítványozó jogi képviselője (dr. Farkas Ádám kamarai jogtanácsos) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.636.895/2024/5-II. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a bírói döntés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és a panasz a következőképpen foglalható össze.
- [3] 2.1. A hitelező és az adós között deviza alapú kölcsönszerződés jött létre, amely alapján a hitelező kölcsönt folyósított az adós részére az általa megvásárolni kívánt terepjáró vételára egy részének finanszírozása céljából. Két magánszemély, valamint egy gazdasági társaság nyilatkozatukban a fenti kölcsönszerződés alapján fennálló tartozás megfizetéséért készfizető kezességet vállaltak. A hitelező a kölcsönszerződést felmondta, majd a szerződés alapján fennálló követelést és járulékait az indítványozóra engedményezte.
- [4] Ezt követően az indítványozó és a hitelező kölcsöntartozás megfizetése iránti peres eljárást kezdeményeztek az adós (I. rendű alperes), valamint a készfizető kezesek (II–IV. rendű alperesek) ellen. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.P.88.595/2017/22. számú ítéletével a keresetnek helyt adott, és az alpereseket (tehát az adóst és a készfizető kezeseket) egyetemlegesen kötelezte a keresettel érvényesített

pénztartozás és kamatai megfizetésére. Az elsőfokú ítélettel szemben az I. rendű alperes (adós) nyújtott be fellebbezést. A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 73.Pf.640.520/2018/12. számú ítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit megváltoztatta, és az adóssal szemben a keresetet elutasította. A jogerős ítélet indokolása szerint az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás hiányosságai folytán a kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázat alperesi viselésére vonatkozó rendelkezései nem világosak, és nem érthetőek, amely e rendelkezések tisztességtelenségét eredményezi. A per tárgyát képező fogyasztói szerződés tisztességtelensége a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209/A. §-a értelmében semmisséget von maga után. Mivel a rendelkezések a szerződés főszoolgáltatását határozzák meg, és ezek semmissége folytán a szerződés devizaalapú kölcsönszerződésként nem teljesíthető, a kölcsönszerződés a régi Ptk. 239. § (2) bekezdése értelmében teljes egészében érvénytelen, melynek folytán annak teljesítése nem követelhető.

- [5] Mindazonáltal, a készfizető kezesek marasztalására vonatkozó ítéleti rendelkezések – fellebbezés hiányában – jogerőre emelkedtek, azonban a magánszemély készfizető kezesek perújítási kérelmet terjesztettek elő. Perújítási kérelmüket a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.P.86.582/2020/14. számú végzésével elutasította. A Fővárosi Törvényszék másodfokú bíróság 72.Pkf.636.005/2020/2. számú végzésével az elsőfokú végzést azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a perújítási kérelmet mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant utasította el.
- [6] Az indítványozó a jogerős ítélet alapján végrehajtási eljárásokat kezdeményezett a készfizető kezesek ellen.
- [7] A végrehajtási eljárások megindultak, ugyanakkor a készfizető kezesek a készfizető kezesi nyilatkozatok érvénytelenségének megállapítása iránt polgári peres eljárást kezdeményeztek a hitelező mint I. rendű alperes, valamint az indítványozó mint II. rendű alperes ellen. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 37.P.86.772/2021/20. számú, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 57.Pf.631.744/2022/10. számú ítéletével helybenhagyott ítéletével megállapította a készfizető kezesi nyilatkozatok érvénytelenségét. A másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában rámutatott arra, hogy a korábbi perben a készfizető kezesi nyilatkozat érvénytelenségére annak kapcsán hivatkoztak a felperesek, hogy annak aláírásakor tévedésben voltak, ugyanis az árfolyamkockázat valós veszélyeiről a szerződéskötéskor őket nem tájékoztatták, illetve nem voltak jelen a tanúk a készfizető kezesi megállapodás aláírásakor. Ugyanakkor az érvénytelenségi perben keresetüket arra alapították, hogy a kezesség járulékos jellegű, ezért érvénytelen kölcsönszerződés kezességi szerződéssel a régi Ptk. 272–273. §-aira figyelemmel nem biztosítható. A másodfokú bíróság erre tekintettel megállapította, hogy a kölcsönszerződés érvénytelensége a felperesek által vállalt kezességvállaló nyilatkozatok érvénytelenségét vonja maga után, mivel a készfizető kezességvállalás az adós kötelezettségéhez igazodik.

- [8] 2.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírósági eljárásban a magánszemély készfizető kezesek – mint I. és II. rendű felperesek – keresetükben a velük szemben indított végrehajtási eljárások megszüntetését kérték. Keresetüket arra alapították, hogy a megszüntetni kért végrehajtási eljárások alapjául szolgáló döntésben az eljáró bíróságok nem bírálták el a felperesek marasztalásának alapjául szolgáló kezesi szerződések érvénytelenségét. Az érvénytelenséget egy későbbi perben a Fővárosi Törvényszék 57.Pf.631.744/2022/10. számú ítéletével állapította meg akkor, amikor az már nem volt közölhető a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló határozat meghozatalát megelőző eljárásban.
- [9] Az indítványozó mint alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a végrehajtási eljárások megszüntetésére nincsen lehetőség, mert a felperesek már az ellenük indított marasztalási perben is hivatkoztak a készfizető kezesi nyilatkozatok érvénytelenségére, ekképpen a készfizető kezesi nyilatkozatok érvénytelensége nem minősül a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló határozat meghozatalát követően felmerült ténynek. Hangsúlyozta, hogy végrehajtási eljárás megszüntetésének jogkérdés nem lehet az alapja, és ezen perben nem lehet a követelés létre nem jöttére és érvénytelenségére hivatkozni. Érvelése szerint a felperesekkel szemben indult végrehajtási eljárások elrendelését megelőzően a Pesti Központi Kerületi Bíróság 26.P.88.595/2017/22. számú ítéletével jogerősen elbírált a kezesi szerződések érvénytelenségének kérdését, és az utóbb a *res iudicata*-ra tekintettel újabb perben nem tehető vitássá.
- [10] A Pesti Központi Kerületi Bíróság 37.P.87.558/2024/12. számú ítéletével az I. rendű felperessel szemben és a II. rendű felperessel szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásokat megszüntette. Az elsőfokú bíróság az indítványozó *res iudicata*-ra hivatkozását alaptalannak találta. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a felperesek által közölt tény ugyan nem tartozik a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 528. § (1) bekezdés a) pontjához fűzött kommentár szerinti tények körébe, az a tény, hogy a Fővárosi Törvényszék 2022. június 30. napján kelt 57.Pf.631.744/2022/10. számú ítéletében jogerősen megállapította a készfizető kezesi nyilatkozatok érvénytelenségét, már nem volt közölhető a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló határozat meghozatalát megelőző eljárásban, ezért a készfizető kezesek alappal kérték a Pp. 528. § (1) bekezdés a) pont alapján a végrehajtási eljárások megszüntetését.
- [11] Az elsőfokú ítélettel szemben az indítványozó fellebbezést terjesztett elő, melyben az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, mivel álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő és megalapozatlan. Arra hivatkozott, hogy a felperesek által a per alapjaként megjelölt jogerős ítélet létezése valójában nem tekinthető egy tény állításának, hanem az egy jogkérdésre vonatkozik. Jogkérdés tekintetében pedig, amire vonatkozóan jogerős ítélet született, csak a rendkívüli jogorvoslatok, mint a

perújítás vagy felülvizsgálat alapján van lehetőség egy ítélet megváltoztatására. Kifejtette továbbá, hogy a kölcsön megfizetése tárgyában hozott ítélet vonatkozásában a készfizető kezesek perújítási kérelme nyomán perújítási eljárás van folyamatban, mely a végrehajtás megszüntetése iránti per előkérdésének minősül.

[12] A felperesek fellebbezési ellenkérelmet terjesztettek elő, melyben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint ténykérdés, hogy a Fővárosi Törvényszék 57.Pf.631.744/2022/10. számú jogerős ítélete a kezesi nyilatkozatok érvénytelenségét megállapította, ezen tény pedig nem volt közölhető a végrehajtható okirat kiállításának alapjául szolgáló határozat meghozatalát megelőző eljárásban. A főkötelezettség érvénytelensége esetén a kezesi jogviszony sem állhat fenn érvényesen, ahogy azt az érvénytelenségi perben hozott ítéletek is rögzítették. Nézetük szerint az érvénytelenségi perben hozott döntés tényként köti a végrehajtás megszüntetése körében eljáró bíróságot.

[13] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 45.Pf.636.895/2024/5-II. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A másodfokú bíróság rámutatott, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti per az adós jogainak a végrehajtást kérővel szembeni megóvásának speciális eszköze. A törvény nem sorolja fel a végrehajtás megszüntetését megalapozó tényeket, sem taxatív, sem példálózva, azonban kiemelendő, hogy a ténynek konkrétan kell lennie, és az ügy összes körülményét mérlegelve kell a bíróságnak a ténynek való minősítés kérdésben határozni. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a csatolt okiratokat és a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelte, és abból okszerű következtetést vont le, továbbá döntését megfelelően indokolta. A másodfokú bíróság ítéletében rögzítette, hogy az indítványozó által hivatkozott *res iudicata* kérdésben a kezességi szerződés érvénytelensége iránti perben eljáró Fővárosi Törvényszék 57.Pf.631.744/2022/10. számú jogerős ítélete egyértelmű megállapítást tett, melyre tekintettel a végrehajtás megszüntetése iránti perben a *res iudicata*-ra hivatkozás nem képezhetette további vita tárgyát. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzítette azt is, hogy a felperesek által kezdeményezett perújítás tárgya nem előkérdése a végrehajtás megszüntetése iránti peres eljárásnak, azaz a per eldöntése nem függ a perújítás tárgyát képező kérdés előzetes elbírálásától.

[14] 2.3. Az indítványozó ezt követően nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a jogállamiságból fakadó jogbiztonsághoz való jogát [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése], valamint a tisztességes eljáráshoz fűződő jogát [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése].

[15] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonsághoz való jog sérelmét abban látja, hogy a bíróság a *res*

iudicata elv alkalmazását mellőzte, a kölcsöntartozás megfizetése iránti perben hozott jogerős ítélet jogerejének áttörésére nem volt törvényes eszköze, azt mégis figyelmen kívül hagyta. A jogerős döntésben foglaltakat ugyanis csak nagyon szűk körben – perújítás, felülvizsgálat igénybevételével – lehet vitássá tenni. Nézete szerint a jogbiztonsághoz való jog sérelmét okozza az is, hogy az első- és másodfokú bíróságok ítélezése kiszámíthatatlan volt, mert a felperesek keresetének helyt adó ítéleti rendelkezés szembe megy a töretlen bírósági gyakorlattal.

- [16] A panasz szerint az ítélt dolog téves értékelése a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is előidézi. A tisztességes eljáráshoz való jog, valamint annak részjogosítványa, a hatékony bírói jogvédelem követelményének sérelme körében az indítványozó azt állította, hogy a másodfokú bíróságnak az eljárási jogszabályok *contra legem* alkalmazása vezetett ahhoz, hogy az általa kezdeményezett végrehajtási eljárások megszüntetésre kerültek.
- [17] Kifogásolta továbbá a peres eljárások elhúzódását is, a tisztességes eljárás részét képező észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének sérelmét állította.
- [18] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítást indokát.
- [19] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [20] Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik és érintettsége fennáll, mivel a bírósági eljárásban fél volt, és saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt megtartotta. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, mivel a másodfokú ítélettel szemben további rendes jogorvoslatnak nincs helye. Az indítványozó jogi képviselője a meghatalmazását csatolta.
- [21] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint alkotmányjogi panasz az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának megsértése esetén nyújtható be. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére mint Alaptörvényben biztosított jogra csak két esetben alapítható

alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetve a visszaható hatály tilalma miatt {3012/2017. (II. 8.) AB határozat, Indokolás [28]}. Az indítvány ilyen irányú indokolást nem tartalmazott, így ebben a vonatkozásban az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatára nincs lehetőség.

- [22] 3.3. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján – kizárólag abban az esetben alapítható alkotmányjogi panasz, ha a sérelmesnek vélt bírósági eljárás közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt zajlott {7/2019. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [31]}. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló végrehajtási eljárások megszüntetése iránti eljárásban kizárólag bírói fórumok jártak el. Ebből következően hatósági eljárás hiányában az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított, közigazgatási szervek által lefolytatott eljárásokhoz kapcsolódó jogai nem sérülhettek. Az alkotmányjogi panasz ezen elemének érdemi vizsgálatára tehát az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában írt feltételnek való meg nem felelés miatt nem volt lehetősége {lásd hasonlóan: 3198/2022. (IV. 29.) AB határozat, Indokolás [18]; 3201/2023. (V. 5.) AB határozat, Indokolás [23]}, ezért az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés vonatkozásában előadott érvelését tartalmilag – a szintén támadott – XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog körében értékelte.
- [23] 3.4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését, és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [24] 4. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [25] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is emlékeztet következetes gyakorlatára: „Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül

jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]; 3346/2022. (VII. 21.) AB végzés, Indokolás [71]}.

- [26] 4.1. Az alkotmányjogi panasz lényege szerint az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérelmét a bíróság *contra legem* jogértelmezése és jogalkalmazása okozta azáltal, hogy (érvénytelennek kimondott kölcsönszerződés biztosítékául szolgáló) készfizető kezesi nyilatkozatok érvénytelenségét utóbb megállapító jogerős ítéletet a bíróság a Pp. 528. § (1) bekezdés a) pontja szerinti ténynek tekintette, mely a végrehajtás megszüntetésének alapjául szolgálhatott, továbbá figyelmen kívül hagyta a *res iudicata* elvet. Az indítványozó érvelése szerint a kezesi szerződések érvénytelenségének kérdése tárgyában – fellebbezés hiányában első fokon – jogerős ítéletet hozott a bíróság, ezért ugyanezen kérdés a *res iudicata* elvre tekintettel újabb perben nem vitatható.
- [27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a végrehajtás megszüntetése tárgyában eljáró bíróságok azon értelmezése, mely szerint a kezességi nyilatkozatok érvénytelenségét megállapító jogerős ítélet a Pp. 528. § (1) bekezdés a) pont szerinti ténynek minősül-e – a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó – szakjogi, törvényességi kérdés.
- [28] Annak megítélése, hogy az alkotmányjogi panaszra okot adó perben fennáll-e a *res iudicata*, ugyancsak olyan tényállás-megállapítási és szakjogi kérdés, amelynek vizsgálata az Alkotmánybíróság hatáskörén kívül esik [lásd hasonlóan: 3286/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [21]].
- [29] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó által állított sérelemre jogi érvekkel alátámasztott választ adtak, jogértelmezésüket az Alkotmánybíróság nem jogosult felülbírálni [lásd hasonlóan: 3437/2022. (X. 28.) AB végzés, Indokolás [30]; 148/2024. (V. 3.) AB végzés, Indokolás [26]].
- [30] 4.2. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog sérelmével összefüggésben is állította. Az ügyek észszerű határidőn belül történő elbírálásához való joggal kapcsolatban az Alkotmánybíróság több polgári ügy vonatkozásában is úgy foglalt állást, hogy az a bírói döntés érdemét nem befolyásolja, az eljárás elhúzódása miatt bekövetkezett

esetleges jogsérelem pedig az alkotmánybíróági eljárásban nem orvosolható {3440/2023. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [26]; 3433/2023. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [20]; 3237/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [8];}. Az Alkotmánybíróság az ügy észszerű időn belül történő elbírálásának jogával összefüggésben külön is kiemelte, hogy nincs hatásköre arra, hogy egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódásából eredő következményeket enyhítse vagy orvosolja. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz esetén csupán az indítványban támadott bírósági ítélet megsemmisítése felől rendelkezhet. Az ítéletek megsemmisítése révén viszont a bírósági eljárás újra kezdetét venné, ezáltal a per csak tovább húzódna {lásd: 3157/2019. (VII. 3.) AB végzés Indokolás [18]}. Az indítványozó által sérelmezett pertartam, mint az adott pert jellemző körülmény olyan törvényességi szakkérdés, amelynek megítélése nyilvánvalóan nem tartozik az Alkotmánybíróság vizsgálódási körébe {3257/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [27]; 3161/2021. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [43]; 3247/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [17]; 3174/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [20]}.

- [31] Összességében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában törvényességi kérdéseket vetett fel, az alapügyben eljáró bíróságok jogértelmezésének és jogalkalmazásának kritikáját fogalmazta meg. Tévesnek tartja az ügyében hozott bírói döntést, s valójában egy számára kedvező tartalmú új döntés meghozatalát kívánja elérni.
- [32] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[ö]nmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró hatóságok, illetőleg bíróságok jogi álláspontját, még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől” {lásd: 3332/2022.(VII. 22.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [33] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz olyan indokot, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, s a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [34] 5. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben foglaltakra is visszautasította.

Budapest, 2025. december 9.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró